

Каліберда М. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

XXI сторіччя – світ інновацій, що постійно змінюється, безупинно оновлюється. В сучасному світі панує епоха інформаційного впливу, поширення ЗМІ та нових надзвичайних відкриттів, коли ринки збуту розподілені, а кордони за країнами тісно закріплені. Взаємодія між цілями підприємств та їх учасників існує завдяки торгівельним, економічним, соціальними, науково-технологічним організаціям. Рівень та якість економічної стратегії є важливим фактором для досягнення кінцевої мети підприємства.

Глобалізація – це складний та багатогранний процес більш всесвітньої економічної інтеграції зумовлений лібералізацією торгівлі та руху капіталів, зростання темпів технологічного прогресу та формування інформаційного суспільства.

На даний час економіка України перебуває в доволі складних умовах, які спричинюють найважчий розвиток торгівельної діяльності. Проблематика полягає в тому, що саме при низькому розвитку торгівельної діяльності страждає уся економіка держави, адже саме торгівля є одним з ключових аспектів піднесення економічного положення. При таких складних умовах господарської діяльності від підприємств у галузі торгівлі вимагається постійний розвиток та не менш важливим є впровадження новітніх методів управлінської діяльності.

Що включає в себе розвиток підприємства? Розвиток підприємства – це конкретні результати систематичних перетворень у всіх системах та підсистемах у відповідності встановлених напрямів та різноманітні процеси, метою яких є забезпечення постійної динаміки позитивного характеру у рівні якості організаційного утворення. Крім сучасної законодавчої бази та

підтримкою підприємств державою, слід зазначити важливість створення стратегії, яка допоможе зайняти місце в нестабільній ринковій економіці.

Під час створення стратегії слід зазначити:

- створення унікального продукту, який витримає конкуренцію на світовому ринку;
- застосування практики ліцензування в міжнародній діяльності;
- побудова спільних підприємств;
- застосування контрактного виробництва, яке передбачає передачу виробництва компанії на місцевому ринку, і збереження інших функцій (маркетинг, продажі, дистрибуція) за головною компанією;
- планування детального плану виходу на певний ринок. Експерти вважають, що аналіз чинників (економічних, соціальних, політичних, релігійних) може знизити ризики на 95 %.

Зважаючи на податкову реформу Сполучених Штатів Америки, яка стимулює впровадження інновацій, можна очікувати, що це позитивно вплине на інноваційний розвиток і зростання продуктивності і в інших країнах, які будуть реципієнтами її технологій через торгівлю, прямі іноземні інвестиції та ліцензування. Однак передача технологій в країни з низьким рівнем доходу залишатиметься на низькому рівні, зважаючи на їх слабкі можливості поглинання, а також інші технологічні потреби, тому важливу роль у розвитку цих країн продовжуватиме відігравати іноземна допомога. Крім того, в умовах глобалізації поширення інновацій все більшого значення набуватимуть міграційні процеси, оскільки вони сприяють збільшенню пропозиції робочої сили, обсягів виробництва на душу населення, а також підвищенню продуктивності праці.

Напрямок розвитку інвестиційної діяльності у середньостроковій перспективі залишатиметься впровадження нових стандартів виробництва, що потребуватиме глибокої модернізації виробничих процесів з огляду на значну застарілість існуючих технологій виробництва та зношеність виробничих фондів. Актуальність цього питання підживлюватиметься необхідністю

підвищення рівня конкуренції вітчизняної продукції як на зовнішньому ринку – в рамках виходу на нові ринки збуту, так і внутрішньому – внаслідок зниження торговельних бар'єрів в рамках розвитку співробітництва з країнами Європейського союзу та іншими окремими країнами-партнерами (Ізраїль, Туреччина, Канада).

Розв'язання проблем, пов'язаних з інноваційним розвитком національних підприємств, вимагає на державному рівні реалізації заходів, спрямованих на:

- впровадження дієвої програми, метою якої є стимулювання інноваційної активності підприємств;
- розробку і впровадження системи державних гарантій інновацій, що направлені на застосування сучасних технологій;
- залучення коштів іноземних інвесторів.

Розробка та впровадження цих стратегій сприятиме підвищенню результативності інноваційної діяльності, досягненню цілей економічного, соціального, інноваційного розвитку, та як наслідок зростанню конкурентоспроможності економіки України в цілому.

Список використаних джерел:

1. Храмов В. О. Зовнішньоекономічна політика : навч. посіб. / В. О. Храмов, Ю. А. Бовтрук. – К. : МАУП, 2014. – 541 с.
2. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс] . Режим доступу : <http://me.kmu.gov.ua>
3. Гринько Т. В. Сутність інноваційної активності підприємства та її оцінка / Т. В. Гринько, Г. В. Єрмакова // Бізнес Інформ. – 2011. – №11. – С. 62–64.